

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1914-1917 : L
84:1 - 176**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2525

Mårbacka Sunne 16.8. 1916

Käraste .

Tack för ditt brev. Ack , du är alldeles för snäll , som gör dig så mycken sorg , för att jag inte kommer. Det är ingenting nöjsamt med mig, jag skulle ha förstört glädjen för er andra. Jag gjorde ju ett försök att rycka upp mig, då jag skrev i fredags , men det gick inte.

Jag tror dock inte att detta är någon svaghet , som skall följa mig genom hela livet, fastän jag nog tycker , att du har rätt , då du liknar det vid den gången, då du vände i Varnemynde, nej i Gjedser var det visst. Det är just detta, som jag har fruktat , och det är därför , som jag stannade hemma. Tänk dig saken så , att jag har ett sår någonstades i nervsystemet, som håller på att läkas , men som inte var läkt i söndags , och inte är det ännu. När jag såg professor Herrlin, fick jag för mig , att jag såg en man , som inte hade frågat efter någon liten skada i systemet , utan fortsatt med arbete och ansträngningar, till dess att såret blivit allt mer utvidgat och inte mer kunnat läkas. Jag såg det sjuka djuret i hans ögon , som bad om barmhertighet och ro, och jag såg samma sjuka djur i mina egna ögon. Jag skall nog bli bra igen . Men jag tror fullt och fast , att jag måste kämpa ut detta ensam, för att komma till ro. Jag säger ensam . Du är den enda med vilken jag har talat om saken.

Vi har så vackert väder här också . Jag kan nog tro, att Ni har det härligt på Nääs . Och var viss om att jag så gärna hade velat vara där och längtar alla dagar, men det skulle väl inte så vara.

Det är nog inte utan att olyckorna fortvara, men i något mindre tempo. Nästan ingen dag utan att någon får ont i en fot eller har något bekymmer och svårighet att komma med. Något övervinnerligt har det dock inte varit.

Nu kommer det nog snart fullständig stillhet över gården. Eira for i dag, och som hon har haft en besynnerlig tur med att bli bjuden till alla möjliga ställen och ännu mer till omöjliga, såsom till prästgården och till barmorskan och till Ås brunn, så har hon hållit uppe ett litet sken av livlighet. Hon har varit alldeles Hagtagen, så att hon som ungdom nu för tiden brukar, endast har visat sig vid måltiderna. Hon är verkligen en rätt behändig liten husmor, snäll och hjälpsam, men jag tror, att hon så fort en herre eller ett nöje kommer inom synhåll är fullkomligt ostyrbart. Jag tror, att Erna inte var så alldeles olik henne.

Vill du möjligen ha Levertins franska litteratur? Du bad om en bok, men jag vet ingen annan att sända. Vi hålla här på med Kellermans Tunneln, som ju fått massor av beröm, men vid närmare bekantskap visar den sig vara bara en vanlig Jules-Vernes bok. Likaledes ha vi läst Norströms Lloyd Georges, men den är så himmelskriande illa skriven, så att jag tror inte, att du står ut med den. Levertin tycker jag däremot har åtskilliga ganska roande kapitel. De gamla herrarna, som han skriver om äro naturligtvis inte alls så utomordentliga, som han gör dem till, men det är ändå roligt att läsa honom. Det är som att återvända till en värld, som ännu hade litterära intressen, ja, där de nästan voro det förnämsta av allt.

Nu skall jag emellertid sluta, därför att min tomma hjärna inte mer orkar.

Vill du hälsa Jeanna och Vilhelm Andersen!

Din med mycken kärlek

Selma